

Mozaic de război - corespondențe

Redactor Adrian Grauenfels

Istoria este crudă și nemiloasă. Poporul evreu a suferit mult și niciodată nu a fost răsplătit de Istorie. Tragedia Shoah-ului este banalizarea supremă a răului, citez aici pe Hannah Arendt. Întrebările privind Holocaustul sunt multiple...tomuri de hârtie scrise nu pot descrie tragedia imensă prin care a trecut poporul evreu. O lacrimă mare pe cerul Istoriei este Shoah-ul, de fapt o furtună în liniștita trecere a timpului. Am văzut recent un film extrem de interesant despre negarea **Holocaustului**.

Negaționiștii sunt vinovați de dorința de șterge din Istorie această uriașă populație de evrei sacrificată în numele unei idei aberante de către niște conducători ce au urât însuși omul. Nu îmi pot explica după atâtea cărți și studii citite de ce s-a întâmplat...poate pentru că Istoria decide în locul nostru. Explicațiile teologice nu mi se par relevante pentru că Dumnezeu Tată Nostru nu dorește decât învierea și îndumnezeirea omului. Diavolul să fi dorit aceasta? Sau simpli oameni mânâți de un uriaș egoism și o lipsă de umanitate crasă. Moartea a fost prezentă mereu în istorie. Totuși sfârșitul crunt al celor 6 milioane de suflet nu mai ține de hazard ci de o creație a unor oameni fără suflet, o creație denumită purificarea etnică și a rasei. Ura față de evrei este veche și complexă de explicat în câteva rânduri. Dimensiunea urii a fost dusă spre perfecțiune în timpul **Holocaustului**, o mașinărie care din punctul ei de vedere nu făcea nimic greșit. Întrebările apasă și acum conștiința oamenilor, marea vinovăție ce cufundă lumea Occidentală într-o beznă morală, semne evidente ale unui declin civilizațional. Unii istorici și filosofi au

explicat Holocaustului ca un conflict civilizațional. O explicație aparent logică, o logică istorică, totuși rămâne o explicație puerilă. Dimensiunea a ceea ce s-a întâmplat va putea fi judecată peste câteva secole. Rănilile sunt prea adânci, nu s-au închis iar cauzele care au dus la această tragedie sunt încă prezent ură, disensiune, antisemitism, xenofobie, intoleranță.

*Oare poporul evreu are vocația suferinței?
O întrebare deschisă Istoriei...*

Alexandru Cristian

**

Bari Weiss

Jurnalista evreică **Bari Weiss**, a părăsit New York Times din cauza antisemitismului, ea scrie:

"În calitate de democrat care a rămas fără adăpost, care acum se află cu siguranță în centru, dar care probabil înclină din ce în ce mai mult spre dreapta, am rămas încă o dată cu o apreciere, în ciuda mesagerului, a mesajului administrației Trump, deoarece ceea ce au făcut acei tipi a fost destul de incredibil în retrospectivă."

"Atât de mult din ceea ce s-a întâmplat în acea administrație [Trump] se dovedește a fi fost corect. Și asta este ceea ce este atât de frustrant pentru mine. Lucrările la zidul de la graniță? Nu ne-a plăcut mesagerul, așa că am ucis mesajul. S-a dovedit că a fost corect. Emiterea de datorii pe termen lung pentru refinanțare când ratele erau la zero? Nu ne-a plăcut mesagerul, așa că am omorât mesajul. O pace structurală în Orientul Mijlociu? Nu ne-a plăcut mesagerul, așa că am omorât mesajul." "Când vom înceta să ne mai împușcăm singuri în picior? Și când vom vedea și ne vom lua timp să trecem dincolo de cine spune lucrurile și să le ascultăm cuvânt cu cuvânt?". "Dacă este clar că ultimele două săptămâni au fost un semnal de alarmă, următoarea întrebare este: De ce?" "O parte a răspunsului constă în depravarea pură a terorismului Hamas. Această depravare a făcut ca justificarea și sărbătorirea actelor lor de către cei care fac poliție de pronume să fie cu atât mai clară. Contradicțiile și falimentul moral al unei viziuni a lumii care își petrece ani de zile îngrijorându-se de microagresiuni și de poliție a tonului, dar care nu se poate decide de ce parte se află după decapitarea unor copii, nu sunt tocmai greu de observat." "Altfel spus: atunci când organizațiile Black Lives Matter îi slăvesc pe teroriștii islamisti prin postarea unui logo de parapantă, ai fi un prost să nu reevaluezi lucrurile."

"Evenimentele din ultima săptămână au spulberat iluzia că wokeness înseamnă protejarea victimelor și apărarea minorităților persecutate. Această ideologie este și a fost întotdeauna despre singurul lucru despre care mulți dintre noi v-am spus că este vorba de ani de zile: puterea." "Iar după ultimele două săptămâni, nu mai poate exista nicio îndoială cu privire la modul în care acești oameni vor folosi orice putere pe

care o vor lua: vor căuta să îi distrugă, în orice mod posibil, pe cei care nu sunt de acord."

--

Să nu credeți niciodată că antisemiții sunt complet inconștienți de absurditatea răspunsurilor lor. Ei știu că remarcile lor sunt frivole, că pot fi contestate. Dar se amuză singuri, pentru că adversarul lor este cel care este obligat să folosească cuvintele în mod responsabil, deoarece el crede în cuvinte. Antisemiții au dreptul să se joace. Le place chiar să se joace cu discursul pentru că, invocând motive ridicole, discreditează seriozitatea interlocutorilor lor. Ei se bucură să acționeze cu rea credință, deoarece nu caută să convingă prin argumente solide, ci să intimideze și să deconcerteze. Dacă îi presați prea tare, vor tăcea brusc, indicând cu superioritate, printr-o frază oarecare, că a trecut timpul pentru argumente.

Jean-Paul Sartre

16-10-2023

Dragă Adrian,

Sper ca sunteți întregi tu și familia, și prietenii, greu de închipuit sălbăticia acestor hamas.... Suntem absolut șocați-cum de au putut să atace ei Israelul?? Ce făcea Bibi când s-a întâmplat asaltul? Când Demisionează? Cum se explică catastrofa cădere a mossadului? Cea mai brează armată ce făcea, dormea??? Cum de nu au știut nimic de ce se pregătea? Ma ierți de întrebările astea, dar suntem uluiți de grozăviile întâmplate în contextul lipsei totale de reactivitate a celor aleși să vă păzească viețile. Suntem cu gândul la voi toți cu speranța că sunteți neatinși de o asemenea violență...

Sa auzim de bine. Cu inima strânsa, Miki Leibner (amicul meu din facultate)

O discuție cu pictorul MAX TZINMAN

Max - Între timp, vorbind de ce e aici în USA : violență fizică eu încă nu am văzut personal, dar ai citit cum se striga **Jews to gas...** distanța pînă la fapte nu e așa mare. Și ce vad: destul de multe afișe cu ostacii rupte. Se pare că unii din cei care o fac, dacă spui ceva îți răspund ca ... e ilegal să pui postere, și că nu vor murdărie!

Am văzut și o discuție despre niște copii/tineri (probabil de la liceu, încă nici măcar de la colegiu!) care rupeau... și nu-ti imaginezi câți spuneau ca sunt doar copii, ce să faci...

Pe cuvânt, eu le-as rupe mâinile! Doar că problema aici este că totdeauna criminalii au mai multe drepturi decât victimele... mai degrabă mă arestează pe mine dacă fac așa ceva...

Unii au publicat fotografiile cu adulți care făceau asta, și au fost rezultate: identificați și concediați !

Eu - Te rog liniștește-te . Este și un război cultural de dus. Războiul acesta în Orient va dura dar va avea efecte profunde. E ca un tsunami mondial, vei vedea . Nu avem ieșire decât să lichidăm teroriștii care de mici sunt educați pentru ucidere. Israelul are rolul de a expune adevărata ideologie a islamului. Ambiția de a trece prin foc și sabie a fost amplificată de ISIS. Dacă noi nu îi oprim acum Europa va ajunge un califat.

**

CUNOSC UN BĂRBAT de Yehuda Amihai

Cunosc un bărbat care din dorințele sale și-a făcut o femeie ideală:
părul l-a luat de la o femeie pe care a zărit-o în geamul unui autobuz în mers,
fruntea de la o verișoară care-a murit

tânăra. Mâinile
de la o profesoară din copilăria sa, obrazii
de la o fetiță, dragostea lui dintâi,
gura de la o femeie care vorbea la un telefon
public,
coapsele de la o fată întinsă în nisip la
malul mării,
privirea seducătoare de la una, ochii de la
alta,
mijlocul dintr-o reclamă din ziar. Din toate
acestea
și-a asamblat o femeie pe care-o iubea cu
adevărat. Iar când a fost să moară,
au venit toate, cu picioarele amputate, cu
fața sfârtecată, cu ochii scoși,
cu părul smuls, cu mâinile retezate, cu o
rană în loc de gură,
cerându-și înapoi ce era al lor, al lor,
și i-au ciopârțit trupul bucăți, i-au sfâșiat
carnea,
până nu i-a rămas decât sufletul pierdut.

Traducere: Iris Dan

Poezia lui Yehuda Amichai e tulburătoare. Acum când evreii sunt ciopârțiți și decapitați în țara lor înțeleg că un al doilea Holocaust are data de 7 Octombrie 2023. Acum exact 50 de ani eram soldat și făceam armata la aviație. Ziua avioanele de luptă decolau în misiuni militare periculoase, dar seara piloții erau răsfațați la petreceri cu muzică și gustări aduse de catering. Ce s-a schimbat? Nimic doar tehnologia e mai eficientă. Ura e aceeași. Suntem un popor care trăiește în orele dintre războaie.

Maria SAVA

Of! Adrian! Trăim vremuri cumplite. Bunica mea avea o mare frică de război. Se ruga tot timpul să fie pace. Noi, românii, mă refer la generațiile mai tinere, nu știm să prețuim ce avem. Cât mai avem. Singurul ajutor care ne rămâne este Dumnezeu.

Sunt aproape cu inima, cu gândul , de tine, de toți ai tăi. Trebuie să fii tare! Nu pot fi tare, nu particip la lupta fizică. Cel mult îmi descarc emoțiile și frustrarea înjurând actualul guvern . Infinitele discuții stupide , dreapta , stânga, religioși, fanatici, democrație, presa care e scindată, vorbe, vorbe... Nimic despre Israel, probleme, educație, spitale, corupția cu dimensiuni monstruoase, incapabilii penibili aduși de Bibi ca să-i poată manipula comod. Cât de orb poate fi un popor așa zis inteligent?

Revista ALTERNANȚE

...to me

Dragă Adrian,

Este tulburător ceea ce scri, dureros, incredibil, e însă realitatea din ziua de azi. Sunt siderat de tot ce aud, văd și citesc. Oamenii suferă, e deja prea mult, nu pot să cred că Addonai vrea acest calvar, nu-mi pot închipui așa ceva. În numărul din ianuarie al revistei am să includ textul tău, dar și pe celelalte două. E prea trist ca să rămână tăcere! Firește dacă îmi permiți. Te rog mult

să aveți grijă de voi! Cu cele mai calde gânduri de prietenie,

Eugen Popin

**

Ca să mai uit de politică și copiii prizonieri în GAZA am inițiat o colecție numită **Arte în timp de război**. Poezii, proză, desene, discuții legate de conflict. La arme cetățeni ai scrisului și al vizualului !

Spre plăcerea mea zeci de scriitori și câțiva artiști plastici au răspuns chemării mele. În numai trei săptămâni am reușit o cărticică ilustrată (ebook) cu aproximativ 50 de participanți. Poate fi accesată aici în Jurnalul Israelian

www.jurnal-israelian.com/files/ugd/62b9aa_ca00b68d96b049a7a0cb3b17f438c169.pdf

Amicul Max Tzinman mi-a trimis o minunată broșură cu desene produse digital - cu numele The Longest Day. Imaginația, grafica, resursele depășesc absurdul și hazardul care ne înconjoară. Devi filosof când un perete sau o scară decide viața sau moartea. Cad rachete zilnic. E ca un loto ceresc. Miza e viața cuiva. Unii pierd.

24 /10/ 23

Situații de război (absolut adevărate)
Ieri seară alarmă la noi și explozii undeva foarte aproape, trei răniți- am aflat mai târziu... blocul avariat și declarat nelocuibil. Când e alarmă coboară la noi tot felul de locatari de la etajele de sus care nu au unde să se adăpostească, pe unii nici nu-i cunosc... vin și intră la noi ca la ei acasă. Lăsăm ușa deschisă ca să nu bată isteric. Nici noi nu avem adăpost .. dar ei se simt mai în siguranță la parter. Dau buzna și se așază

Într-un colț cele 3-4 minute până se oprește alarma. Toți stau cu nasul în telefon căutând informații. Apoi pleacă fără un cuvânt. Scena s-a repetat acum câteva zile de patru ori la rând seara. Nu putem discuta cu ei, vorbesc gibberish, probabil sunt din Uzbekistan, nimeni nu știe limba lor. ce situație...ce popor are astfel de revelații? Și nu , nu ne este frică , suntem doar în depresie, NU EXISTĂ viitor aici.

Delia Bodea Jacob

Am sa-ți trimit un articol despre "Țara sfântă" care mi a fost solicitat de o revista din Cluj. Am primit reacții foarte bune la el. Îl terminasem cu câteva zile înainte de dezastru.

Cum sunteți? Pana acum am fost total paralizată . Încep sa respir cam greu ce i drept dar ma străduiesc ca sa pot fi utilă. Fiul nostru medic este mobilizat la un detașament de tanchiști. Se pregătesc. Ieri ne-am întâlnit. I-au dat permisie o zi. Citește te rog articolul. Voi cum sunteți? Cum faceți fata la toată grozăvia aceasta?

21 octombrie

Comentarii la Tv canalul 12 - 200.000 familii israeliene evacuate. Guvernul este detașat de evenimente și situație. Toate eforturile lor sunt canalizate la cum să iasă basma curată după război. Daca va fi război... Haos și derută politică. Armata stă pe gard. Ici si colo alarme. A mai trecut o zi...

DUMNEZEU SĂ-L BINECUVÂNTEZE PE ISRAEL

Urmăresc cu mare durere și îngrijorare, stimate domnule Grauenfels, ce se întâmpla acolo la dumneavoastră pe pământul sfânt. Numai de asta nu avea nevoie poporul

lui Israel. Și nici poporul palestinian, mă refer la oamenii cinstiți și suferinzi.. Vă rog , stimate domnule Adrian, să primiți condoleanțele noastre, suntem mai mulți prieteni ai dumneavoastră, pentru toate viețile evreilor răpuși atât de bestial. Să dea Dumnezeu ca în familia dumneavoastră, a domnului Aberman, a celorlați prieteni ai noștri din Israel să nu existe nici o victimă. Bine ar fi fost să nu existe nici măcar o victimă. Ne rugăm în continuare pentru poporul lui Avraam, îl rugăm pe Domnul să treceți cu bine peste această grea încercare. Fie ca Domnul să aducă pacea în țara sfântă. Suntem alături de dumneavoastră din toată inima. Cu tristețe și prietenie, Ștefan Dumitrescu

**

Netanyahu Bibi

Nu vrea să recunoască greșeala, nu are nicio responsabilitate ne zice. Înainte de război a venit la el o grupă de ofițeri rezerviști cu un palpabil semnal de alarmă, nu a vrut să-i primească. Ani de zile a permis valize cu dolari trimise de Qatar să fie livrate Hamasului. Care a folosit banii pentru înarmare, salarii teroriștilor, a săpat tuneluri tactice și ofensive. Sub ochii celor de la graniță care vedeau antrenamentele, luptele simulate, pregătirile iminente de război. Ei și? King Bibi face pace cu Saudia, merge la Elon Musk să discute afaceri, se plimbă țațoș prin Londra... Familia locuiește la hotel de 5 stele, pe banii statului, stil Ceușescu. Hamasul vrea pace zice guvernului, noi trebuie să oprim Iranul...

Am lansat eBook-ul **Artele în timp de război.**

Julia Kakucs scrie imediat astfel-

Undeva in paginile revistei, printre oameni zdrențuiți sunt și cuvintele mele alături de fotografia lui GeoN si sculptura lui Bruno Catalano. Duminica o așteptați si voi pașnică... Eu aștept mereu o minune... ar fi așa de simplu dacă Omul ar fi Om sau poate este mai corect sa spun, dacă nu ar fi Om? Viktor Frankl a spus: Auschwitz a arătat de ce este omul capabil, Hiroshima a arătat consecințele...

Restul e istorie....

AG Dec 2023

Arie Lamdan - Alarmă

